

[Thoft]

Det næste problem, vi kunne løse ved en kraftig avancebeskatning, er, at det er fristende for ejerne af en udlejet ejerlejlighed at terrorisere lejerne ud. Det ser vi masser af eksempler på. I et eksempel, som jeg selv har fået forevist, og som jeg ikke vil afvise også har haft betydning, da jeg besluttede mig til sammen med folketingsgruppen i SF at fremsætte det her forslag, havde en ældre mand haft en bunke murbrokker og tagsten liggende på sit stuegulv i ni måneder. Det lå der, indtil man indbragte sagen for boligretten; så blev det flyttet. Formålet var, at den gamle mand skulle terroriseres væk, og det er klart, at når huslejen udgør 1.100 kr. om måneden og man kan sælge den pågældende ejerlejlighed for 500.000 kr., så er gevinsten fristende, så er det fristende at terrorisere lejeren ud. Ved at sørge for en effektiv avancebeskatning ville vi også mindske det incitament.

Det er ganske mange penge, der ligger i det her forslag. Der er stadig væk ca. 40.000 ejerlejligheder, måske 50.000 – vi har ikke en helt præcis opgørelse over det, men i hvert fald 40.000 ejerlejligheder – der ikke er solgt, og gevinsten vil være mindst 200.000 kr. pr. lejlighed, når de frigøres, måske endda mere. Det er et forbløffende tal, når jeg fortæller, at der er 40.000, som endnu ikke er solgt, når man tager i betragtning, at da ejerlejlighedsloven blev vedtaget i 1966, var det god latin i Folketinget, at der nok ville blive udstykket måske 20.000, måske 30.000 ejerlejligheder i alt. Nu var det ikke 20.000 eller 30.000, der blev udstykket, men et sted mellem 130.000 og 150.000. Det viser lidt om, på hvilket grundlag Folketinget tog den meget lidt kloge beslutning at give adgang til udstykning af ejerlejligheder.

Jeg skal kort kommentere de enkelte ordføreres bemærkninger.

Der var en enkelt ordførers bemærkninger, der undrede mig lidt. Det var hr. Stavads. Hr. Stavad gjorde klart, at Socialdemokratiet mener, at det her problem har fundet sin endelige løsning i forbindelse med skattereforamtalen. Det er ikke i overensstemmelse med hr. Lykketofts ordførertale den 18. marts 1986 – Folketingstidende 1985-86, sp. 8298 – hvor han siger: »Vi betragter det ikke som en endelig løsning ...«. Men jeg kan forstå, at det i mellemtiden er blevet mere endeligt.

Jeg synes, hr. Stavads ordførertale var karakteriseret ved den holdning, jeg tit møder hos de Radikale i ordførertaler: når vi – og det gælder ikke bare SF, men også Socialdemokratiet og VS – fremsætter forslag, der rammer ind i det, der er kernen i det, de Radikale siger, så går de Radikale venstre om os og siger: det er ikke radikalt nok, det er ikke godt nok, det er ikke vidtgående nok – for at slippe for at stemme for det.

Det var for så vidt også den taktik, hr. Stavad brugte, hvor han gjorde opmærksom på, at det bør ses i en meget større sammenhæng, og at vi bør have en almindelig ejendomsavancebeskatning ind i billedet. Jeg er enig med hr. Stavad i forslaget, det skal vi nok støtte, det vil jeg love, men jeg synes, der var mange radikale islæt i hr. Stavads ordførertale, og det beklager jeg.

Over for hr. Skrumsager Skau må jeg anerkende, at Venstre mener, at sagen er klar, men det er ukorrekt, når hr. Skrumsager Skau siger, at der ikke er så meget spekulation tilbage i dette område. Når man kan udstykke én ejerlejlighed om året skattefrit og altså score en skattefri gevinst på et sted mellem 200.000 og 300.000 kr. om året, synes jeg, det er meget stærkt at sige, at der ingen spekulation er tilbage.

Jeg skal sige tak til hr. Albrechtsen fra VS for hans tilslutning til forslaget. Det problem med de såkaldte restejendomme, hr. Albrechtsen rejste, er SF enig i eksisterer, men det må vi se på ved en anden lejlighed, det er jo ikke omfattet af det her forslag.

Stavad (S):

Jeg er sikker på, at hr. Thoft ville være meget velegnet som vanillekransfabrikant. Hr. Thoft har det med at slå meget store huller i luften med sine store slag, og de huller kunne måske anvendes til vanillekrans. Det var bare en idé, vi skal jo have erhvervsfremme også her i Tinget.

Vi har også på dette område, hr. Thoft, grebet tingene praktisk an, nået den politiske løsning, som der var mulighed for at nå.

Hr. Thoft prøver det gamle fif med at sige, at nu siger den nuværende ordfører noget andet, end en tidligere ordfører har sagt. Det er ikke rigtigt. Jeg har sagt, at vi har løst det her problem endeligt. Jeg har sagt, at i forhold til det specifikke har vi løst det. Det, vi